

Wilhelm Hauff

MUCK cel MIC

Repovestire de Rodica Chiriacescu

Ilustrații de Victoria Rață

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

În Nichaea, oraș în Persia, trăia odată un om căruia, datorită înfățișării sale foarte ciudate, i se spunea Muck cel Mic. Înalt doar de câteva picioare¹, avea un trup plăpând, dar un cap mare, mult mai mare decât orice cap de om. El trăia singur-singurel și nu ieșea decât foarte rar, îmbrăcat la fel de ciudat. Un turban² uriaș era înfășurat în jurul capului, iar trupul lui slăbuț era îmbrăcat într-o feregea³ ponosită peste niște șalvari⁴ încinși cu un brâu lat, în care era înfipt un hanger⁵ atât de lung, încât nu puteai să-ți dai seama dacă hangerul atârnă de Muck sau Muck de hanger. Încălțat cu niște iminei⁶ nespus de mari, de abia mergea tărându-și picioarele.

¹ *Picior* – veche unitate de măsură, având lungimea de aproximativ o treime dintr-un metru.

² *Turban* – acoperământ pentru cap purtat de bărbați în unele țări orientale.

³ *Feregea* – mantie, pelerină.

⁴ *Şalvari* – pantaloni foarte largi, strânși la gleznă.

⁵ *Hanger* – pumnal mare, încovoiat.

⁶ *Iminei* – pantofi de modă turcească.

De cum ieșea pe uliță, toți copiii cartierului se țineau după el țopăind și zbierând un cântecel batjocoritor. Odată, unul dintre ei l-a călcat pe iminei, iar Muck s-a împiedicat și a căzut. Băiatul a văzut cum Muck a mers acasă la el și cum, la plecarea acestuia, tatăl său l-a condus, luându-și rămas-bun cu multe plecăciuni. El și-a dat seama ce-l aştepta la întoarcere, aşa că a întârziat cât a putut, până când, răpus de foame, n-a mai avut încotro. Tatăl, un om cinstit, dar și foarte sever, i-a spus:

